

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

OPINIÓ

Teresa Crespo

Presidenta d'Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS)

Esperança, preocupació i una mica d'utopia

Tenim data i acord, però no tenim noves polítiques socials, i demanaria que amb la construcció de les estructures de país també es pensés en la necessitat de construir un nou sistema de protecció social.

Aquests dies he tingut, com molts ciutadans, un sentiment de decepció i cansament per la poca capacitat o voluntat d'arribar a un acord. Però després de trobar-nos davant un escenari vergonyós amb crítiques, retrets i misatges privats voluntàriament fets públics, l'acord aconseguit m'ha generat alegria perquè s'ha tancat un període massa llarg que estava deteriorant el procés sobiranista, fins aleshores portat amb èxit.

L'alegria, però, no ha estat completa perquè he trobat a faltar altres partits que també defensen un procés envers la independència i perquè, en preguntar-me quins han estat els factors decisors de l'acord, tinc força clar que s'han fet prevaler els interessos dels dos partits signants, més que la voluntat de la majoria ciutadana. Un d'ells ha aconseguit l'aprovació del pressupost per al 2015 i l'allargament d'uns mesos

de la present legislatura, i l'altre s'ha sortit amb la seva de fer llistes separades i ha recuperat el seu rol com a partit de l'oposició. Voldria pensar esperançada que aquest acord ens portarà de manera segura a les eleccions del 27 de setembre i que el seu resultat, sigui quin sigui, significarà el punt de partida d'una nova etapa en què els objectius i les voluntats del poble català seran molt més clars que ara i seran el punt de partida de l'acció de govern.

Si des de l'òptica política se'm plantegen certs dubtes per la complexitat i la dificultat del procés, quan analitzo el que fa referència a les polítiques socials el que sento és una profunda preocupació. He sentit a parlar molt de la necessitat de crear estructures d'estat i de fulls de ruta comuns per a la sobirania, però no he sentit gaires opinions sobre si volem un nou model socioeconòmic que generi una societat renovada més justa, fonamentada en una fiscalitat pròpia però, sobretot, més equitativa. No he vist cap proposta de començar a definir polítiques socials que vagin a les arrels de les causes de la pobresa i les desigualtats perquè

Mas i Junqueras després d'anunciar-se l'acord ■ REUTERS

no siguin necessàries les urgències i les polítiques assistencialistes que avui es prioritzen, i es pugui planejar la viabilitat d'una renda garantida per a tota la població que no té uns mínims ingressos. M'agradaria sentir els polítics parlar de la construcció d'un nou país on les desigualtats creixents d'avui disminueixin significativament, i voldria un estat

del benestar renovat on cadascú col·laborés segons les seves possibilitats i els seus recursos, des de la coresponsabilitat, la transparència i la lluita contra tota acció fraudulenta.

Desitjaria que al nou país les polítiques actives fossin una resposta real a l'atur, i que els treballadors no engrossissin les llistes dels nous pobres perquè el seu

salari no arriba al llindar de la pobresa; que les polítiques a favor de la família i la infància representessin un percentatge sobre el PIB similar al dels països europeus, i que les beques menjador no fossin necessàries perquè les famílies tinguessin garantits els ingressos per cobrir les seves necessitats bàsiques; que tots els ciutadans de Catalunya tinguessin els mateixos drets i deures; que l'habitatge deixés de ser un objecte d'especulació i fos reconegut i defensat com a dret; que les nostres escoles, amb un ensenyament en català de qualitat, fossin capaces de vèncer els fenòmens de l'abandonament i el fracàs escolar, i que la inversió social assegurés l'atenció que es mereixen la nostra gent gran i les persones vulnerables.

En conclusió, demano que en aquest full de ruta que s'està traçant no s'obviï la realitat colpidora que avui patim, i que s'aprofiti l'oportunitat històrica del moment per impulsar una major sensibilitat social. Una sensibilitat que obligui a canviar les polítiques que avui, per imperatiu del principi de l'estalvi, s'han anat imposant.

PRESENÇA

Núm. 2228. Any L ■ Diumenge, 18 de gener del 2015 ■ www.presencia.cat

Cinc dies de gener

- Dietari d'uns dies tràgics
- La França republicana, al carrer
- Qui hi ha darrere els atemptats?
- Reflexions de 30 opinadors

MANIFESTANTS EN DIFERENTS CIUTATS FRANCESES, DIUMENGE PASSAT. AFP PHOTO.

CATALONIA TODAY

Four pages to practise your English

PETITS i GRANS

Debat, còmics i propostes familiars